Introduction

The project approach is based on the belief that the quality of space is shaped not by immediate clarity or direct display, but by gradual, lived human experience. While contemporary urban spaces increasingly favor instant visibility, speed, and consumption, this project seeks to redefine the relationship between humans and space, enabling meaningful pause, discovery, and presence. Rather than emphasizing a pre-defined destination, movement and the experience of traversing are considered integral to spatial formation.

Within this framework, the project creates intermediate situations and blurs rigid boundaries between inside and outside, public and private, allowing users to gradually engage with the space. Spaces are designed as continuous layers connected to the urban fabric, distancing themselves from the city's pace and immediacy. Architecture here functions not as an independent or symbolic object, but as a tool for organizing experience, regulating social relationships, and shaping the quality of human presence within the city.

The main concept revolves around creating an experience-driven space that serves as the project's active core. This space provides diverse reasons for users to stay, encouraging pause and engagement, and its multi-functional nature accommodates a range of social and everyday activities. By consciously controlling environmental parameters such as light, shade, wind, and the proportion of open, semi-open, and enclosed spaces, this core becomes a livable microclimate, where mere presence transforms into meaningful experience and social interaction develops naturally and gradually.

The spatial core is neither fully within the city nor completely separate; initially, it is not immediately visible. Gradual and active pathways lead users toward the core, turning movement into an exploratory experience, where the destination is unknown and engagement with space unfolds progressively.

The space is neither fully outdoors nor indoors, neither entirely public nor private. Users are within the park but simultaneously detached from it, seeing select frames of trees and sky rather than direct confrontation. This intermediate condition creates a calm and focused experience, distinguishing presence in space from mere passage.

Site Challenges

Challenge 1 – Pedestrian axis without pause points

The existing pedestrian axis functions primarily as a thoroughfare, lacking nodes or pause areas. Points for stopping and sustained interaction are needed.

Challenge 2 – Lack of shaded and microclimatic spaces

The absence of shade and environmental control reduces the possibility of extended stays in open spaces and limits the quality of public experience.

Challenge 3 – Lack of spatial diversity

The site lacks a balanced mix of open, semi-open, and enclosed spaces, providing insufficient flexibility for different users and climatic conditions.

Challenge 4 – Existing excavation

The existing excavation is a physical constraint but also an opportunity to shape green spaces, social areas, and sunken courtyards, creating a dynamic, experience-driven design.

Challenge 5 – Historical buildings and urban elements

The site neighbors historical and cultural structures that define the city's identity. The design must maintain effective connections with these elements while enabling new opportunities for social interaction and urban experience.

Challenge 6 – Existing retail kiosks

Current retail kiosks require organization and integration to improve pedestrian flow, encourage public presence, and support social interaction.

Challenge 7 – Children's play area

The lack of shade and environmental control limits the use of the play area. A safe and comfortable design is needed to enable prolonged and pleasant use.

Design Strategies

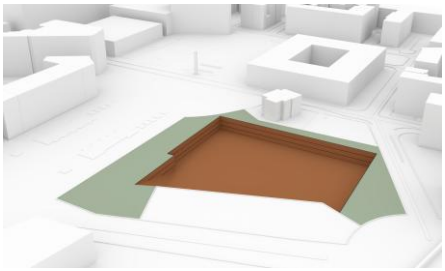

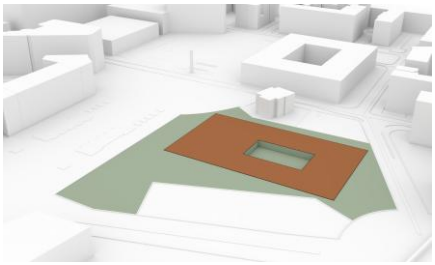

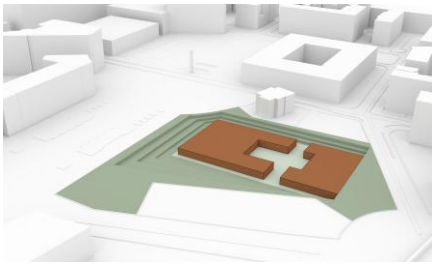

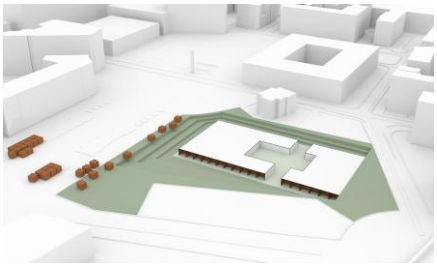

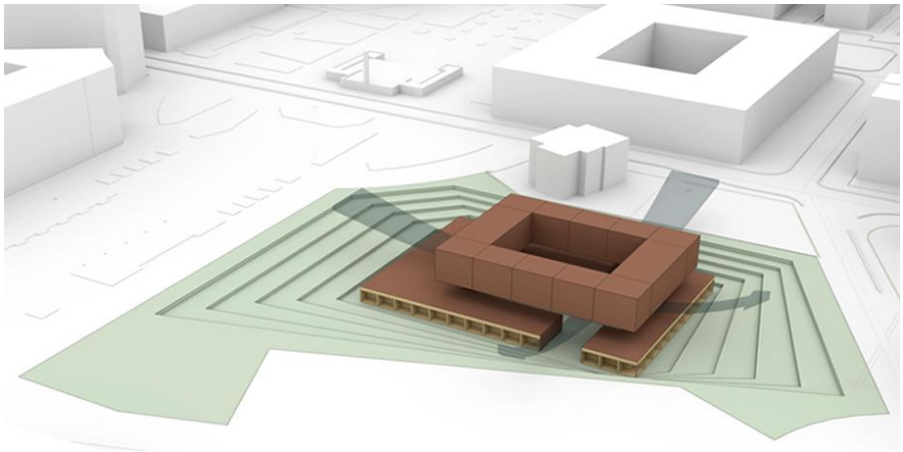

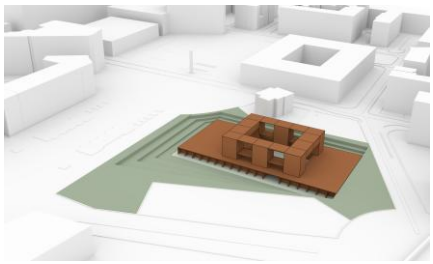

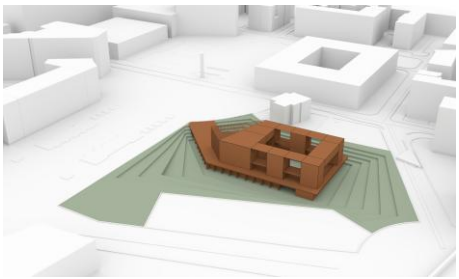

Pedestrian axis and transitional park

The green space around the site, considering the existing excavation, acts as a transitional park between the city and the cultural complex, facilitating a smooth transition from the urban environment to the interior.

Active core and experience-driven transition

Preserving part of the excavation forms the project's active core, an experience-driven space encouraging pause, social interaction, and exploration. Its differentiated levels make the passage more engaging and socially active.

Stairway and pedestrian path

The site is designed as a stepped landscape to provide easy access to the active core and improve natural ventilation. The stairway aligns with the pedestrian path and the urban flow, reinforcing the experience of movement and discovery.

Organization of retail kiosks

Existing retail kiosks are reorganized in the new design to enhance public presence and improve pedestrian flow and social interaction.

Access and spatial orientation

Defined access points lead to the active core, with orientation toward urban landmarks and the main pedestrian route, strengthening the connection between space and city.

Elevated building

The main building is elevated from the ground to enhance wind flow and create shaded seating areas, improving the microclimate and user experience.

Permeable volume and social spaces

The building's volume is permeable, improving microclimatic conditions, maintaining connection with the park, and creating diverse social spaces.

Inviting entrance

A large, inviting entrance functions as both a point of access and an urban landmark, reinforcing the identity of the project within the city

Structural Solution:

A simple and efficient structural system with columns and concrete slabs ensures flexibility in space planning and integration with the landscape.

The structural system of the facade and entrance frame employs glulam (glued laminated timber), enabling the coverage of large spans without intermediate supports. Glulam offers high strength, durability, and dimensional stability, while providing a warm, natural aesthetic that complements the landscape. Its lightweight yet robust nature allows for flexible design solutions, faster construction, and sustainable use of timber resources. Additionally, glulam performs well under both tension and compression, making it suitable for structural as well as architectural applications.

Въведение
Подходът на проекта се основава на убеждението, че качеството на пространството се формира не чрез незабавна яснота или директно показване, а чрез постепенно, изживяно човешко преживяване. Докато съвременните градски пространства все повече предпочитат моментна видимост, скорост и консумация, този проект се стреми да преосмисли връзката между хората и пространството, позволявайки смислено спиране, откриване и присъствие. Вместо да се акцентира върху предварително определена дестинация, движението и изживяването на преминаването се считат за съществени за формирането на пространството.

В този контекст проектът създава междинни ситуации и размива строги граници между вътре и вън, публично и частно, позволявайки на потребителите постепенно да се ангажират с пространството. Пространствата са проектирани като непрекъснати слоеве, свързани с градската тъкан, отдалечавайки се от темпото и непосредствеността на града. Архитектурата тук функционира не като независим или символичен обект, а като инструмент за организиране на преживяването, регулиране на социалните взаимоотношения и формиране на качеството на човешкото присъствие в града.

Основната концепция се върти около създаването на пространство, ориентирано към изживяване, което служи като активното ядро на проекта. Това пространство предоставя различни причини за потребителите да останат, насърчавайки пауза и участие, а многопластовата му функция позволява разнообразие от социални и ежедневни дейности. Чрез съзнателен контрол на екологичните параметри като светлина, сянка, вятър и пропорцията на открити, полуотворени и затворени пространства, това ядро се превръща в обитаем микро-климат, където самото присъствие се трансформира в смислено изживяване, а социалното взаимодействие се развива естествено и постепенно.

Пространственото ядро не е нито изцяло в града, нито напълно отделено; в началото не е веднага видимо. Постепенни и активни пътеки водят потребителите към ядрото, превръщайки движението в изследователско преживяване, където дестинацията е неизвестна, а ангажираността с пространството се разгръща постепенно.

Пространството не е нито напълно открито, нито закрито, нито изцяло публично, нито частно. Потребителите са в парка, но едновременно с това отделени от него, виждайки избрани кадри на дървета и небе, вместо директно изправяне пред тях. Тази междинна ситуация създава спокойно и фокусирано преживяване, отличаващо присъствието в пространството от просто преминаване.

Предизвикателства на обекта
Предизвикателство 1 – Пешеходна ос без точки за спиране
Съществуващата пешеходна ос функционира основно като преминаване, липсват възли или зони за почивка. Необходими са точки за спиране и продължително взаимодействие.

Предизвикателство 2 – Липса на сенчести и микроклиматични пространства
Липсата на сянка и контрол върху околната среда намалява възможността за продължително престояване на открито и ограничава качеството на публичното преживяване.

Предизвикателство 3 – Липса на пространствено разнообразие
Обектът няма балансирано съчетание на открити, полуотворени и затворени пространства, предоставяйки недостатъчна гъвкавост за различни потребители и климатични условия.

Предизвикателство 4 – Съществуващо изкопаване
Съществуващият изкоп е физическо ограничение, но също така предоставя възможност за оформяне на зелени площи, социални зони и потопени дворове, създавайки динамичен, ориентиран към изживяване дизайн.

Предизвикателство 5 – Исторически сгради и градски елементи
Обектът е съседен на исторически и културни структури, които определят идентичността на града. Дизайнът трябва да запази ефективни връзки с тези елементи, като същевременно създаде нови възможности за социално взаимодействие и градско изживяване.

Предизвикателство 6 – Съществуващи търговски павилиони
Настоящите търговски павилиони изискват организация и интеграция, за да се подобри пешеходният поток, да се насърчи публичното присъствие и да се подпомогне социалното взаимодействие.

Предизвикателство 7 – Детска площадка
Липсата на сянка и контрол върху околната среда ограничава използването на площадката. Необходим е безопасен и комфортен дизайн, който да позволи продължително и приятно използване.

Дизайнерски стратегии

Пешеходна ос и преходен парк
Зеленото пространство около обекта, като се вземе предвид съществуващият изкоп, действа като преходен парк между града и културния комплекс, улеснявайки плавен преход от градската среда към вътрешността.

Активно ядро и преход, ориентиран към изживяване
Запазването на част от изкопа формира активното ядро на проекта, пространство, ориентирано към изживяване, което насърчава пауза, социално взаимодействие и изследване. Различните нива правят преминаването по-ангажиращо и социално активно.

Стълбище и пешеходна пътека
Обектът е проектиран като стъпаловиден пейзаж, за да се осигури лесен достъп до активното ядро и да се подобри естествената вентилация. Стълбището се подравнява с пешеходната пътека и градския поток, подсилвайки изживяването на движение и откриване.

Организация на търговските павилиони
Съществуващите павилиони са преработени в новия дизайн, за да се подобри публичното присъствие и да се увеличи пешеходният поток и социалното взаимодействие.

Достъп и пространствена ориентация
Определените точки за достъп водят до активното ядро, с ориентация към градски

забележителности и основния пешеходен маршрут, засилвайки връзката между пространството и града.

Повдигната сграда
Основната сграда е повдигната над земята, за да се подобри въздушният поток и да се създадат сенчести зони за сядане, подобрявайки микроклимата и потребителското изживяване.

Пропусклива форма и социални пространства
Обемът на сградата е пропусклив, подобрявайки микроклиматичните условия, поддържайки връзка с парка и създавайки разнообразни социални пространства.

Приветлив вход
Голям, приветлив вход функционира както като точка за достъп, така и като градска забележителност, подсилвайки идентичността на проекта в града.
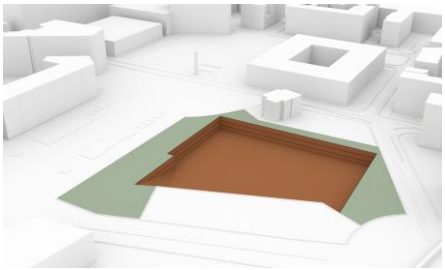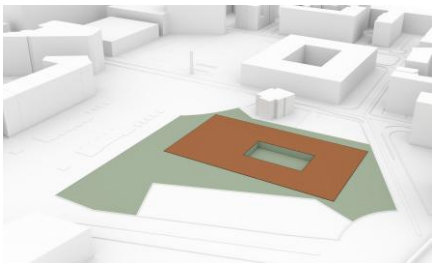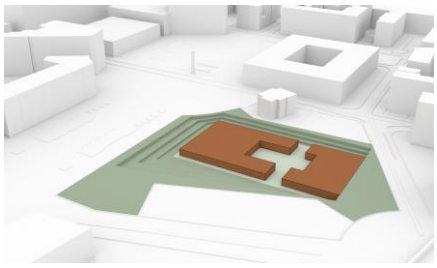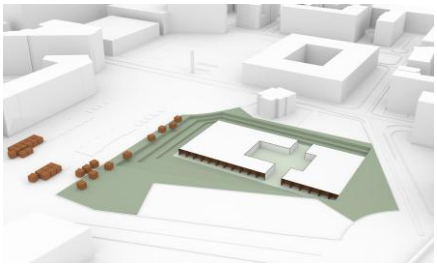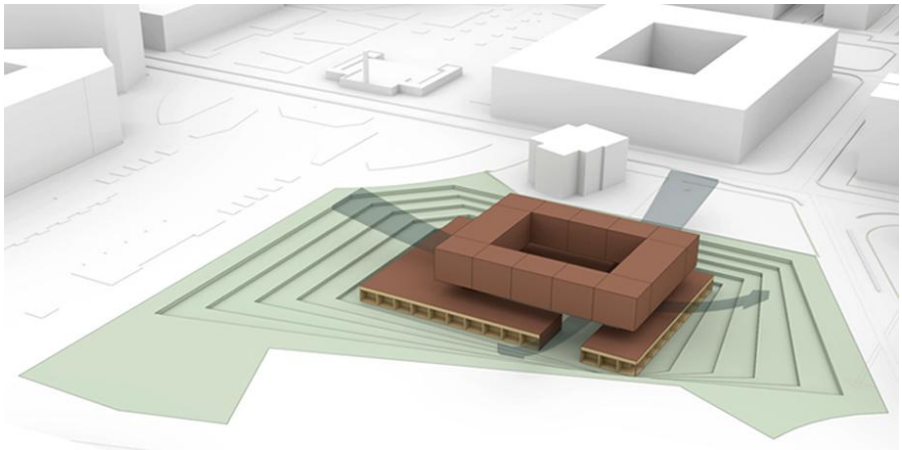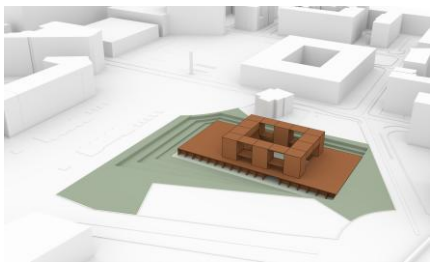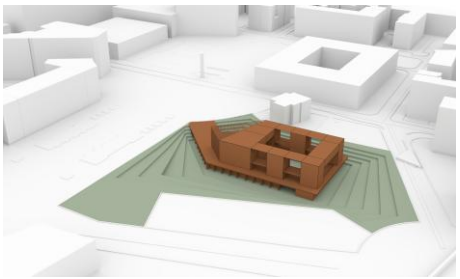
Структурно решение
Проста и ефективна структурна система с колони и бетонни плочи осигурява гъвкавост при планирането на пространството и интеграцията с ландшафта.
Структурната система на фасадата и входната рамка използва glulam (лепено ламинирано дърво), позволявайки покриването на големи пролети без междинни опори. Glulam предлага висока якост, издръжливост и размерна стабилност, като същевременно предоставя топла, естествена естетика, която допълва ландшафта. Леката, но здрава природа на материала позволява гъвкави дизайнерски решения, по-бързо строителство и устойчиво използване на дървените ресурси. Освен това glulam се представя добре както при опън, така и при натиск, което го прави подходящ за структурни, както и архитектурни приложения.